

عنوان مقاله:

ملکیت چون روش؛ تحلیلی بر مالکیت اموال غیرمادی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های تطبیقی حقوق اسلام و غرب، دوره 9، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

ابراهیم عبدی پور فرد - استاد گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، دانشگاه قم.

علی ثقفی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، دانشگاه قم.

مجید رضایی - استادیار دانشکده اقتصاد، دانشگاه مفید، قم، ایران

خلاصه مقاله:

مالکیت کاملترین حق عینی شناخته می شود. فقیهان امامیه در خصوص حقیقت ملک رویکردها و دیدگاههای مختلفی ارائه نموده که بر اساس غالب آنها ملک پدیده ای اعتباری است. به نظر ما این نظریه ناشی از اشتباه موضوع (ملکیت) با احکام آن (حقوق و تکالیف مترتب بر ملکیت) است. در این مقاله با بهره گیری از روش تحلیلی و توصیفی اثبات نموده ایم که ملک را نباید از امور اعتباری دانست، بلکه از واقعیت های انتزاعی و به لحاظ نظری در زمره «مقوله اضافه» است. مقوله ای که هم در فلسفه قدیم و هم در فلسفه های جدید جایگاهی مهم دارد. این دیدگاه اگرچه از برخی عبارات محقق انصاری قابل برداشت است اما ایشان به طور اجمالی بدان اشاره کرده و از واقعیت تحلیلی آن پرده برداری ننموده اند. مساله مالیت داشتن حقوق به عنوان اشیای اعتباری و قابلیت آنها برای مملوک واقع شدن، از دیرباز مورد تردید حقوقدانان اسلامی بوده است. اما از آنجا که برای انتزاع نسبت اضافه فلسفی وجود مادی شیء ضروری نیست، براساس نظریه مختار در این پژوهش و قراردادادن ملکیت در زمره مقوله اضافه، به سهولت می توان از قابلیت حقوق مالی همانند سهام شرکتها و بطور کلی، از قابلیت اشیاء غیرمادی، به عنوان موضوع مالکیت، دفاع کرد.

کلمات کلیدی:

ملکیت، ملک، مقولات، مقوله اضافه، رابطه اعتباری، اموال غیر مادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1542763>

